

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Fru Tove Fergo, hr. Jens Hald Madsen og Preben Rudiengaard, der er lidt det samme. Hvad er pengene gået til? Ja, 50.000 flere ansatte, flere offentligt ansatte, ansatte i børnehaver og sundhedsvæsen, i undervisningssystemet, det koster lidt. Kan Venstre, når nu indlægget kommer fra Venstre, forklare, hvor der skulle have været færre offentligt ansatte til de opgaver, som man nu angriber ikke bliver løst godt nok f.eks. i sundhedsvæsenet?

Jamen sagen er, at de ting, der skal gøres bedre dér, hvor det ikke blevet godt nok endnu, kræver mandskab, de kræver investering, og de kræver medarbejdere, de kræver investeringer i uddannelse, de kræver investeringer i det materiale, der skal anvendes.

Det gør det også, når det drejer sig om at forbedre forholdene for medicinske patienter. Hvis jeg husker ret, ellers er der jo formentlig nogle, der kan hjælpe mig her, så er det et af de højt prioriterede områder i det amt, jeg selv bor i, hvor Venstre så ikke tog ansvar for budgettet.

Så jeg har ikke holdt nogen begravelsestale, men doktoren, ikke spindoktoren, hr. Preben Rudiengaard mener, at det danske sundhedsvæsen skal begraves. Det må jo være konsekvensen af det. Jeg forstår så ikke, at det sundhedsvæsen er så elendigt, når så få trods alt venter på behandling. Altså man taler kun om dem, der venter, og det problem skal løses effektivt og godt. Man har stor indflydelse på det, fordi man sidder på adskillige magtfulde poster, der kan gøre noget ved problemet i landets amter fra partiet Venstres side, men man taler aldrig om alt det, der lykkes i sundhedsvæsenet, den tilfredshed, der er, når mennesker rent faktisk også overlever indlæggelser på danske sygehuse.

Tænk, det turde næsten være en nyhed, at man kan komme ud af et dansk sygehus med helbredet i orden, men det lykkes, i så stort et omfang, at borgerne også ind imellem siger: Hov, det er faktisk også godt, det, der sker i vores sundhedsvæsen. Der er lagt midler...

Formanden:

Ja tak, så kan vi desværre ikke nå mere i denne omgang, og så er det hr. Peter Hansen-Nord.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Ja, nu ved jeg jo ikke præcis, hvor mange krisemøder Socialdemokratiet har haft, det kan skyl-

des mange ting, men der må have været et lille et i går, og det vedrører Elsparefonden. Det var meget interessant at konstatere, at regeringen på ca. 4 timer kunne nå at skifte holdning vedrørende Elsparefonden, således at hr. Jes Lunde fik 30 mio. kr., 4 timer efter at jeg havde været på talerstolen og bede om det.

Skulle man ikke se at få ryddet ordentligt op omkring Elsparefonden og gå herop på talerstolen og love, at man ikke fremover vil overføre penge fra lov om Elsparefond til andre formål, således at vi elforbrugere er sikre på, at det bidrag, vi betaler til elspareforanstaltninger, også bliver brugt til formålet?

Formanden:

Hr. Frank Dahlgaard.

Man er jo meget velkommen til at tage plads ved ordførerbordet, når man skal have en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Jan Petersen sagde mange ting omkring finansloven, men der var én ting, der ikke blev berørt, og det var, at finanslovsforslaget, da det blev fremlagt, var blevet til under forudsætning af, at der blev stemt ja til euroen. Og det blev sagt fra Socialdemokratiet og regeringens side, at hvis det blev et nej, måtte man indstille sig på stramninger.

Det blev et nej til euroen, men der kom ikke stramninger. Tværtimod skete der med det røde forlig omkring finansloven en lempelse i forhold til det, der blev lagt frem, til trods for at danskerne fornuftigt, mener jeg, valgte at holde fast i kronen.

Og hvad afslører så det? Afslører det ikke, at hele kampagnen forud for folkeafstemningen den 28. september 2000 netop var en skræmmekampagne om, at vi ville få dårligere tider? Det har vi ikke fået. Der har været en lempelse af finansloven, og finansmarkedernes reaktion har vist, at det var der råd til. Renten er faldet, og rentespændet, forskellen mellem den danske og den tyske rente, er i dag mindre end nogen sinde. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, på det her meget omtalte krisemøde i Havnsø kom der jo også en af de sædvanlige bemærkninger om, at nu skulle Socialdemokratiet endnu en gang komme ned i øjenhøjde med